

Posudek diplomové práce

Zbyněk Machát

Československá televize v době perestrojky: diskuzní pořady v pozdních osmdesátých letech

Ústav hospodářských a sociálních dějin FF UK Praze 2013

Školitel: PhDr. Michal Pullmann, Ph.D.

Autor posudku: Mgr. Tomáš Zahradníček, Ph.D., Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v.v.i.

Předkládaná práce otevírá dosud opomíjené téma působení televizního vysílání v Československu na sklonku socialistické diktatury.

Podle mého soudu je největším přínosem práce postavení do středu zájmu působení televizního média v Československu v osmdesátých letech. Pokládám to za sympatický výkon a za nesporný badatelský přínos: správné otázky jsou nakonec to hlavní a nejtěžší; jsou-li už, odpovědi se dodají poměrně snadno.

To platí jaksí povšečně a ovšem ne v každém případě, alespoň ne bezvýtku. Pokud mám zhodnotit odpovídání na otázku, musím konstatovat neshodu spočívající podle mého v poněkud problematické volbě výzkumné strategie. Výchozí úvahové partie rozehrávají velké množství tezí a motivů, dalece přesahujících možnosti jedné studie. Mapují konceptuální přístupy k televiznímu médiu v postmoderní filozofii, přinášejí zajímavě odvyprávěnou prehistorii tématu i kritiku nepočtené dosavadní domácí literatury. Bude třeba všechny tyto náměty držet v patrnosti při přípravě dosud nenapsaného mnohasvazkového mezioborového díla o místě televize v české společnosti a na tomto místě je třeba diplomanta důrazně požádat, aby takový podnik, který vlastně začal v první části diplomové práce, příliš neodkládal.

Vlastní sondy do televizního světa Československa druhé poloviny osmdesátých let, tvořící druhou, kratší a méně propracovanou část předkládané studie, vyhlíží po tomto úvodu snad až příliš skromně. Při dobré vůli to můžeme říci, že za tento efekt může podařený úvod. Nesouladný

výsledný tvar lze započítat k půvabům průkopnických prací, jdoucích v neznámém terénu jednou do šířky a podruhé zase do hloubky, aniž by výsledná soustava sond přesvědčivě opanovala zvolený prostor. Lze podstatnou část výkladu o televizní agendě postavit na člancích z časopisu, byť se ten časopis jmenoval Československá televize a psali do něho televizní lidé? Mám o tom jisté pochybnosti, ale jsou to jenom pochybnosti, nikoli hotové přesvědčení, že to tak být nemělo.

Ve druhé části při dílčích materiálových analýzách zato oceňuji nevšední opatrnost, jakou tu badatel projevil. Jsem mu vděčný za to, že se nepokoušel dopovědět víc, než v dané chvíli mohl, že snesený materiál nepřeintepretoval, jak by se snadno mohlo stát, kdyby zde pospíchal něco velkého tvrdit a dokazovat.

Co práci také zdobí a chtěl bych zvlášť vyzdvihnout, je přesný jazyk a styl.

Práci doporučuji k obhajobě jakožto výbornou.

V Praze 20. 9. 2013

Tomáš Zahradníček